

πει μέρος τι τῆς ἰδίας λάμψεως ἐκπλήττον καὶ συγκινοῦν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀναισθήτους! Ἐκεῖ πόσοι ποιηταὶ ἐνεπνεύσθησαν καὶ πόσοι ἐκλαυσαν μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκφράσωσιν εὐθὺς καὶ διαχύσωσι τὰ ἐν αὐτοῖς συγκρουόμενα καὶ ἀνακυκώμενα αἰσθήματα!

Καὶ ὁμοίως ἀνάγκη νὰ ἐξέλθῃς ἐκείθεν, ἀνάγκη νὰ ἀρήσῃς αὐτοῦ καὶ ἀναδενδράδας καὶ λίμνας καὶ ἀνθῶνας καὶ αἰσθήματα καὶ ἀηδόνας καὶ νὰ εἰσέλθῃς πάλιν εἰς τὸν θετικὸν μὲν ἀλλὰ ψευδέστατον κόσμον! Δυστυχία δὲ εἰς σὲ ἂν τὴν νύκτα θελήσῃς ν' ἀκούσῃς τὸ κελάδημα τῶν ἀηδόνων διαβαίνων παρὰ τὰς κιγκλί-

δυστυχῶς δὲ οὔτε ὡς ζωγράφος ἐπέδωκα διὰ νὰ γράψω, ἄλλος Boucher, χαρίεντας, ῥοδοσφύρους καὶ ῥαδινοὺς ἔρωτας, οὔτε ποιητὴς ἐγεννήθην διὰ νὰ ὑμνήσω τὴν Ἑρατὴν ἢ τὴν Ἀφροδίτην. Οὐδέποτε δὲ θά λησμονήσω τοὺς ἀθανάτους τοῦ Boileau στίχους, τοὺς ὁποίους μάλιστα συνιστῶ εἰς τινὰς φίλους μου ἔχοντας ποιητικὰς ἀξιώσεις:

C'est en vain qu' au Parnasse un téméraire auteur
Pense de l' art des vers atteindre la hauteur,
S' il ne sent point du ciel l' influence secrète
Si son astre, en naissant, ne l' a créé poète.

Πολωνὸς χωρικός.

δας τοῦ κήπου! ἢ ἐπιστρέφεις πλήρης μελαγχολίας καὶ ἀηδίας πρὸς τὰ ἐγκόσμια, ἢ κενὸν ἔχων τὸ βαλάντιον χάρις εἰς ἄλλον τινὰ τῆς φύσεως στρατιώτην καὶ τῆς νυκτὸς ἑραστὴν!

Ἐποχὴ ἀνθέων, φίλταται ἀναγνώστριαι, Μάιος, Μάιος! καὶ μάλιστα Μάιος ἐστεμμένος ὑπὸ τοῦ ἀττικού οὐρανοῦ. Δὲν ἐρωτῶ—οὐ φροντίζω Ἱπποκλείδῃ—δὲν ἐρωτῶ εἰς ποίαν ἐξοχάς, ἐπὶ τοῦ χλαεροῦ χόρτου ἐξηπλωμέναι, θέλετε ἀνοίξῃ τὰ φύλλα τῆς καρδίας ὑμῶν. Βεβαίως ἐγὼ δὲν θὰ εἶμιχι ὁ ἀναγνώστης:

Τοῦτο μόνον τολμῶ νὰ ζητήσω παρ' ὑμῶν, ἐγὼ ὁ μὴ δυνάμενος νὰ καταλίπω τὸ γραφεῖόν μου, τὸ Γυμνάσιον τοῦ Πτολεμαίου, τὴν ὁδὸν Κλάδου καὶ τὸν Εὐρυσάκην, ἐν ἄνθος, ἐν ἄνθος δι' ἐμὲ ἐκάστη ἀναγνώστρια, ἐν μόνον τοῦ ἀγροῦ, ἥς ἦναι καὶ μεμαραμμένον. Τὸ μεμαραμμένον ζηρζίνεται καὶ τὸ ἐξηραμμένον... φυλάττεται καὶ κολλᾶται. Τί δὲ ποιητικώτερον τοῦ ξηροῦ φύλλου; Οὐτ' αὐτὰ τὰ ἄνθη τῆς πορτοκαλλίας.

Ἀλλ' ἄφες ἀφήσωμεν ἐν τούτοις τὴν ποίησιν καὶ